VITA
B. IOANNIS CHISII
SENENSIS
Ordinis Erem. Sancti P. Augustini
ALEXANDRI VII.
PONT. MAX. GENTILIS.

Per Reuerendissimum P.

FR. RAIMVNDVM CAPISVCCVM

S. A. Pal. Magistrum Ord. Præd. Romæ
nuper aucta, illustrata, ac typis edita,
& iuxta eius oratorium calamum,

A F. NICEPHORO SEBASTO, MELISSENO
Sac. Theol. Magistro Ord. Eremitarum S. P. Augustini,
Acad. Otioso Neapolitano, poetico delineata.

ROMÆ,
Typis Francisci Caballi. 1656.

Superiorum permissu.

Imprimatur.

Si videbitur Reuerendiss. S. P. Ap. Mag.

M. A. Episcopus Hierapolitanus Vicesger.

Imprimatur.

F. Raimundus Capisuccus Ord. Præd. S. A. P. Magister.

B. IOANNES CHISIVS
Senen. Ord. er. S. Augustini,

Cælestes inter radios ita CHISIVS errat,
Vt solo vilem corpore verrat humum.
Et nonne in terris potuit dici Angelus, orbes
Sic inter Superos, qui propè semper erat?

S. D. N.

ALEXANDRO VII.

PONT. OPT. MAX.

INdecens erat profectò (Beatiſſime Pater) ſanctos Tuos deoſculaturum pedes, ſine aliquo redhoſtimento accedere; exiguum ſanè munus ALEXANDRO foret vnius Orbis donum; id autem cuiuſque Religioſi viribus impar. Itaque tenuis voti mei operæpretium ratus, digniùs nihil Tibi me oblaturum credidi, quàm Beati Gẽtilis Tui IOANNIS CHISII Vitam, poetico prodromam calamo, depictam; qui non immeritò virtutum, & monaſticæ perfectionis exemplar abſolutiſſimum, & priſcis Thebaidos Anachoretis à multis copioſè, à nullo ſatis celebratur,

non absimilis. CHISIORVM stemmati tantum debetur decus, vt quod innumeros penè toga, sagoquè insignes protulerat Heroes, Beati viri sanctitate totum Terrarum orbem, Tibiquè deuotam præsertim Augustini familiam, virtutum omnium splendore ad immortalitatis gloriam illustraret. Hinc innata Sanctitati Tuæ pia grati erga Augustinianos animi voluntas, quæ in faustis Pontificatus Tui primordijs liberali manu, in Deiparæ Virginis de Populo restauratione cunctis effulsit, vbi illustres, ac deuoti CHISII agnati Tui terrenarum exuuiarum quietem sibi elegerunt, nec minus Iliceti, quàm Senis in Augustinianorum Templis dignum sibi tumulum statuerunt, & perennem. Sed maior animus superest, qui in Beati Thomæ Villanouani Apotheosi innotuit; id nedum Christianus orbis, verùm & Augustiniana Religio, Hispani omnes, immo & Serenissimus PHILIPPVS IV. Regum pijssimus sperant, vota, precesquè ingeminant. Hic etiam de D. ANGELA CHISIA Sanctimoniali, Ordinis nostri ornamento, & B. IOANNIS huius Nepte

insi-

insignem heroicarum virtutum periodum adderem, ni vererer, in vtriusque encomia effusior, & in Tua, Religiosum Tuæ Sanctitatis animum, ac modestas aures offendere; satis famigeratum est CHISIORVM nomen apud Italos, satis, superque à Paullo Iouio, Petro Bembo, Iulio Cæsare Scaligero, Petro Aretino, Hieronymo Borgio Episcopo Massæ Lubren. Ferdinando Furstenbergio, Ioanne Baptista Masculo nostri æui, Horatio, Scriptoribusquè clarissimis alijs celebratum, vt meo calamo non indigeat; hinc manum è tabula.

Romæ ex Augustiniano Asceterio, Kalen. Maias, Anno sal. reparatæ 1656.

Sanctitatis Tuæ

Humillimus seruus

M. F. Nicephorus Sebastus Melissenus
Ord. Erem. S. P. Aug.

AD ALEXANDRVM VII. PONT. MAX.

De Priſcis eius, & illuſtribus genethliaci ſtemmatis titulis, & promiſcuis Vrbis cum Beato IOANNE CHISIO, eius affini plauſibus.

EPIGRAMMA.

SEnenſi veneranda ſolo Gens CHISIA fulget,
Quam priſcæ decorant nobilitatis Aui.
Ardingheſca olim, & Comitum inſignita coronis
Floruit, hinc armis, hinc ditione potens.
Illa ſuos dedit Heroes clareſcere Mundo,
Quos longa in ſerie ſæcula ſera canent.
Plaudit ALEXANDRO, & præclaro Roma Ioanni,
Et geminum in Cælo nomen, & Orbe colit.

Ad

Ad eundem.

De Restauratione Templi S. MARIAE de Populo Ord. Erem. S. P. AVGVSTINI; in quo eius gentilitium Sacellum per AVGVSTINVM CHISIVM extructum emicat.

EPIGRAMMA.

Hic vbi de Populo veneraris Virginis Aedem;
Nux fuerat, sub qua busta Neronis erant:
Hic Stygis vrbanas vexabant agmina gentes,
Paschasius, cæsa sed nuce, monstra fugat.
At modo ne desit grata spatiantibus vmbra,
Arbor; ALEXANDRI Quercus amica viret:
Sanctaquè bisseno exsurgunt fundamina Monte,
Queis sacer æterno sydere fulget apex.

QVi hæc, pluraq. alia de hoc nobilissimo Templo scire auet, adeat, & legat AMBROSIVM LANDVCCIVM Sacrarij Apostolici Præfectum, Episcopum Porphyrien, ALEXANDRI VII. Pont. Max. Sacelli Assistentem, in Origine Templi S. MARIÆ de Populo de Vrbe, Italico idiomate conscripta, & Romæ in lucē emissa, quod equidem Templum pia, & stricta Religionis obseruantia à Patribus illius Ascetcrij colitur, quorum Religiosus, & indefessus animus à primæuo instituti feruore ad hæc vsq. tempora viget, vigebitq.

Ad eundem.

De Theſibus nuper Senis egregiè defenſis, eiusquè nomini dicatis à FLAVIO CHISIO Fratris Nepote; pro vtriuſque Iuris laurea conſequenda.

EPIGRAMMA.

SI fugiens exul terras Aſtræa reliquit,
E ſuperis iterum iam rediuiua venit;
Quis valuit victam deſertum cogere ad Orbem;
Quam (F L A V I) poterat cogere nemo; vales?
Symbola laurus erit, quam Senis inclyta virtus,
Et Patriæ nuper Pallas amica dedit.
Quam ſub A L E X A N D R I ſacraſti nomine laurum,
In docta æternus fronte vireſcet apex.

Ad eundem;

De eius ànimo ALEXANDRO non impare, quo ad Vrbem nuper Serenissimam CHRISTINAM Suecorum Reginam excepit;

Cum allusione ad vtriusque insignia, ex quibus Aurea Mundo sæcula aduenisse accinit.

EPIGRAMMA.

AVrea mutato redierunt sæcla metallo;
Et fato Cælum nobiliore nitet.
Venit ALEXANDRI Cereris pro munere Quercus,
Bissenoquè caput porrigit alta iugo.
Exornata nitens illustrat culmina sydus;
Et sacro fortes præbet ab. axe faces.
Nil desit; CHRISTINA suas expromit aristas,
Aurea, vt in Terris vndique sæcla fluant.

S. P. Q. S.

IN publico Vrbis Consistorio peregrinis hospitibus ostendit depictam ad viuum effigiem BEATI IOANNIS CHISII, ciuis sui cum perspicua eius Sanctitate, & mirabili morte magnifico Elogio æternitati consecratam. Vt videre est apud *Capisuccum in eiusdem Beati Vita pag.* 110. Quod etiam posteris commendauit *Frater Philippus Elich* Sacræ Theologiæ professor nomine prouinciæ Belgicæ, quando sub alia eius imagine nuper ad Vrbem transmissa, & ALEXANDRO VII. Pont. Max. dicata elegantissimum hoc adiecit elogium:

BEATVS IOANNES CHISIVS A MACIARETO *Ordinis Eremitarum sancti Patris Augustini Vitæ sanctimonia, & generis splendore clarissimus, assidua mortis meditatione rerum humanarum contemptor, per cilicia, flagella, immanesquè alias corporis castigationes patienti Christo confixus Cruci, humilitatis, patientiæ, obedientiæ viuum exemplar. Obijt Senis, anno à Christo nato M.CCC.LXIII. Post sex menses ab obitu integer repertus.*

VITA

V I T A

B. IOANNIS CHISII SENEN.

Ordinis Eremitarum S. Patris AVGVSTINI,

ALEXANDRI VII. Pont. Max. Gentilis.

SACRAE ILICITANAE,
& Vallisaſprenſis Eremi origo.

I.

ILicis Anſani ſyluam tenuere Sodales
Primi, quem Senis Lyſsias enſe necat.
Queis Mediolani Auguſtinus fonte renatus,
Ad nemus occurrens dogmata ſacra dedit.
Poſt rigidam luſtrat Vallisaſprenſis Eremum,
Cui primæ Blaſius ſtruxerat Ædis opus.
Hìc Auguſtini eſt veſtigia ſancta ſecutus,
Hoc meruit ſuperas dignus adire domos.
Vtraque poſt Chiſium Cælo produxit Eremus,
Vtraque, quo longum nomen Eremus habet.

DE gemina iſta Eremo virorum ſemper, ex quo coli cœpta, non doctrinæ modo, ſed & ſanctitate celebrium lõgè feraciſſima, vide *Mart. V. ſermone ad Fratres Auguſt. de Translat. S. Monicæ, Aegidium noſtrum Card. Viterb. in Paneg. Ilicitano apud Bonſig. pag.* 10. *Franc. Rap. Lima ſpirit. pag.* 32. *par.* 2. *& Iugurtam Tomaſ. par.* 1. *Hiſt. Sen. pag.* 5. de qua etiam geminam habes deſcriptionem, alteram vincta, alteram ſoluta delineatam oratione ad Vallisaſprenſis Eremi Templum, quam Patres illius æui in grati ani-

mi

mi tesseram posuerunt, quarum prima, quæ ad illius atrium extat ob senij squallorem quædam in metris deleta, ac vetustatis rigorem absumpta, nuper à VATE CHRISTIANORVM DIGNISSIMO in iustam carminum symmetriam redacta sunt, & innouata, vt infra maioribus paullò characteribus notatum, inspicies.

Addebat Christi bis septem lustra trecentis,
Annis mendaces Roma perosa Deos,
Sceptra Valentinianus habebat CÆSARIS, ATQVE
Damasus in Petri sede locatus erat.
Cum Sanctum hoc Blasius deserta cultor Eremi,
Diue Tibi Antoni sponte dicauit opus.
ANNO SVB TALI, *dum Principe latus vtroque*
Per quartum Nonas Maias agebat iter.
Id pius Antistes Donatus RITE *sacrauit,*
Vt purA hic Sanctus POSSET IN AEDE COLI.

BEA-

BEATI IOANNIS
Patria, & natales.

II

SPlendida conſpicuum terris dat Sena Ioannem;
Quæ Tuſcas Vrbes nobilitate præit.
Nec minus inſignes ſortitur in Vrbe Parentes;
Illuſtres armis, conſpicuosquè toga.
Queis Maciareti ditio per ſæcula nomen;
Æternumquè dedit poſtera Fama decus.

MAciaretum Caſtrum eſt, olim CHISIORVM ditioni ſubiectum, vbi CHISII inhabitare conſueuerant, vt & ceteri nobilitate pares in Caſtris ſuis, antequam in potentioris Reip. formam Senas ſeſe redigerent; cui etiam dominio pleraque annexa fuiſſe oppida, & fanum poſtea Herculis adiunctũ, populi illius annales teſtantur. Nec ſolum Caſtris potẽtes extitere, ſed etiam domi, foriſquè illuſtres, & quod nobiliori elogio dignum, Summis Eccleſiæ Hierarchis ſemper inter paucos cari, ac præcipuè Iulio II. eiquè quàm *Sigiſmundus Chiſius* in pretio fuerit, ex adiecto eius monumento, quod Romæ extat in CHISIORVM Sacello ad Templum S. Mariæ de Populo, liquidò videre eſt.

Sigismundo Chiſio,
Equo Cons.
A Iulio II. P. M. in Gentem
Roueream cooptato,
Marius, & Auguſtus Chisij,
Proauo B. M. Ob. anno D. CIↃIↃXXVI.

Hic in medium proferrem *Auguſtinum Chiſium* Sacelli Fundatorem, ac de eius animo verè Baſilico dicerem, ni eiuſdem inſcriptio ibidem poſteris id commendaret. *Auguſtino Chiſio,*
Senenſi,
Viro illuſtri,
Atque magnifico,
Sacelli huius fundatori,
Qui obijt, anno Domini CIↃIↃXX.

Cæteros *Chiſiorum* Heroes recenſere, Lybicas eſſet arenas enummerare,

Ado-

ADOLESCENS PAVLLO vixit liberiùs.

III.

CÆlesti Chisius fuerat nutritus amore,
Hauserat & mollis dogmata culta Puer.
Creuit amor tamen in vitio crescentibus annis,
Monstrata ad culpas orbita sponte trahit.
Iuuenal, Sat. 2. Vtque vua aspecta liuorem ducit ab vua,
Sic iste exempli ducitur arte mali.

B. IOANES in primo illo, & præcipiti Adolescentiæ æstu per impudicos saltationum ludos, & Gaditanas plusquam mimorum nequitias, quas tanti fecerat insana vetustas, ac professa est quæ nil pro fecto, nisi puram, certamquè morum corruptelam inducunt, paullò abreptus est. Nec sibi forsan dixisse putauerat quod & cæteris adolescentibus ad benè, sanctèque viuendum *S. Hieronymus Epist. de Instit. fil.* præceperat, vbi sic: *Nihil*, Adolescens, *aliud discat audire, vel loqui, nisi quod pertinet ad timorem Domini, turpia non intelligat, cantica mundana ignoret, adhuc tenera lingua Psalmis dulcibus imbuatur. Procul sit lasciuia puerorum puellæ, & pedissequæ ab eorum consortijs arceantur.* Venationibus, & aucupijs præcipuè totus erat, neque aliæ posita prætexta videntur illi curæ fuisse, promiscuum nobilitatis lenocinium, quæ adeo in hisce illecebris vitæ spatium traducit, vt malit in agris, & syluis agere, quàm vrbanis assuescere studijs, & philosophantem suis de Idæis Academicorum Principem, Colophonium Vatem suam accinentem Iliada, Tullium ad rostra orantem, Cæsarem denique de vtroque Solis cardine Romæ triumphantem, venantes potius sectari gauderet.

Eiusdem

EIVSDEM MIRABILIS ad Religionem conuerſio.

I V.

CVm ſenſit ſupero Chiſius ſe flamine motum,
Deſerit impuras corde gemente faces.
Secretamquè petens Vallisaſprenſis Eremum.
Nigra Auguſtini corpora veſte tegit.
Hìc rigidam ducens diuturno tempore vitam,
Horrentes ſpinas credidit eſſe roſas.

MIrabilis autem BEATI huius ad Religionẽ conuerſio decimo octauo ętatis ſuæ anno accidit, Domini milleſimo tricenteſimo decimo octauo, qua tempeſtate bono, rectoquè Genio duce ad Sancti Antonij Vallisaſprenſis Eremum Patrum Auguſtinianorum CHISIÆ ditioni ſubditam, ſancto fratrum excitatus exemplo ſe contulit, à quibus ad Religionem exceptus, religioſam vitam, Anachoretarum rigoribus non abſimilem aſſumpſit, traduxit, conſumauitquè.

B. IOANNES CHISIVS,
turpes Veneris appetitus se inter spinas volutando fortiter oppressit.

CHISIVS, infames vrunt cùm pectora flammæ;
Et pectus spinas, & latus inter agit.
Nempè Venus mollis negat hac certare palæstra,
Et viso simili turpiter hoste fugit.

GRA:

GRAVISSIMIS TENTATIONIBVS Dœmones B.Ioan.multoties adorti sunt.

V.

CHisius in spinis humeros, pectusquè volutans,
Idaliæ risit bella nefanda Deæ.
Sic fregit victor tumidæ certamina carnis,
Saxea de molli corpore membra probans:
Si Magno fruitur Benedicto Nursia Patre,
Posside huic Chisium splendida Sena parem.

DE *Sancto Benedicto* Nursino Patre se nudum inter vepreta volutâte, vt turpes vinceret appetitus, vide latius in eius Vita, quos non minus fortiter extinxit, ac generosè oppressit B. IOANNES CHISIVS, corpus ea inter volutando, dum immunditiæ spiritu se à Dæmone tentatum senserât, sicquè hostem sibi iugulum dare coegit, atque ab omni telo, & flamma cupidinis liber, & victor extitit. Porrò de *Sancto Benedicto* se nudum inter vrticas volutante, cui similem B. IOANNES se præstitit, adiectum Epigramma addere par erat.

Nursinus Veneris casto sub pectore flammam
Senserat, & diro membra calere foco.
Abijcit extemplo pullas è corpore vestes,
Et spinis pronus membra pudica domat.
Flamma potens fuerit quamuis, ad sanguinis vndam;
Innocui fugiens victa repente stetit.

Secus verò *S. Bernardus* tanti Patris in monachali instituto præcipuus assecla, & *S. Franciscus Assis*. Funigerorum institutor clarissimus, qui à turpi Cupidine itidem impulsi, vt æstuantes eius opprimerent appetitus, ille in gelidum se flumen immersit, iste verò in horto media hyeme in niuem se proiecit, quod si pagella locum præstaret, vtriusque encomia hic venerabundus accinerem.

SENIS LOCATVR, VBI PLVRIMA perfectionis Religiosæ signa exhibet.

V I.

PRæsulis imperio Ilicetanam linquit Eremum;
Et patrij repetit tecta superba soli.
Hic sanctam claris vitam virtutibus ornat,
Et gelida recubans corpora vexat humo.
Vilia dumquè sui Conuentus munia obiuit,
Senensi meruit maius in Vrbe decus.

EA animi alacritate, ac promptitudine B. IOANNES vilia Conuentus munia, cùm à Superiorum imperio iniungerentur, obiuit, vt potiori iure, quam *Philosophus* ille exclamare posset. *Semper magis volo, quod Deus vult, quam quod ego. Adiungar, & adhærendo illi velut Minister, & assecla, cum illo appeto, cum illo desidero, & simpliciter, atque vno verbo, quod Deus vult, volo.* Quod autem Deus vult per Superiores iubet, mandatquè: hinc B. IOANNES, quod Superiores volunt, volo iterabat, idquè sine tergiuersatione subire, & sine murmuratione adimplere enixè studebat. Sed hac non tantum virtute [illegible], verum etiam, & alijs innumeris, quibus ceu gemmis prætextam suam ornauit, Senis dum ageret in nostro August. Asceterio; præsertim ferijs ieiunalibus præter cibarium panem, & fontanam nihil assumebat; alijs, cibum parabilem, atque obuium; cisque assiduas addebat preces, quas in Capitulo, cùm cellam, tum ob loci tenuitatem, cum ob eiusdem æ[illegible]atione, non haberet, affatim effundebat; nullum ibidem erat molle peristroma, aut decubitorius lectus, tenerum durus lapis fulciebat caput, inuiolatæ semper castitatis puluinar, sed tantum nudum scamnum, quo desuper, attrito, laceroquè habitu coopertus, recumbebat; grauis autem hæc ei pœna voluptas erat. Extra Asceterij septa nunquã visus est, nisi per vicos cum mantica cursitaret, & ostiatim eleemosinariam stipem quæreret, colligeretquè, quo in mendicitatis officio, nedum Vir nobilis, & in diuitiarum affluẽtia enutritus, non erubuit, sed quod magis mirare, religiosæ vitæ exempla præ se tulit.

B.IO-

B. IOANNES AD DEVM extremè indigens confugit.

VII.

INdiga cùm Senis Christum vexaret egestas,
Deuoto Cœli corde requirit opem.
Aptius haud poterat cui vota, precesquè dedisset;
Ni, per quem currunt astra, fretumquè, Deo?
Qui cunctas nutrit, pascitquè per æthera Cœli,
(Nulla licèt detur cura salutis) Aues.

ALludit ad illa verba Christi Domini *Matt. cap. 6. Respicite volatilia Cœli, quoniam non serunt, neque metunt, neque congregant in horrea & Pater vester cœlestis pascit illa*; ad quem non immerito in sua egestate confugiens B. IOANNES summis precibus diuinam opem implorabat, vt propriæ succurreret indigentiæ, à quo voti compos factus, mirum, & amplum in se diuinæ prouidentiæ sensit beneficium; cuius ad Deum hæc vna frequens erat Oratio, *Domine Deus supplex, & ex animo primum à Te peto, vti flagitia, & quæ alias impiè admisi, mihi benignè remittas; dein, si quid vel nimis confidenter, vel minus debitè tuam fortè venio hic maiestatem hodie rogaturus, vti temeritatis istius me absoluas, neque id, quidquid erit, pro postulato habeas, qui ne vitrea fracta mihi donata cupio, quæ Tibi grata, acceptaquè non sint?* Quid diceres? Nec Gregorius feruentius, nec Ambrosius doctius, nec Augustinus profundius, nec Hieronymus humilius, nec Bernardus dulcius, ad Deum suas effunderet preces. Quid mirum, si Cœlum in qualibet naturæ indigentia sibi auritum redderet, & in se diuinas sæpè degustaret suppetias?

HABITVM A DEO miraculosè impetrat.

VIII.

ADſpexit Chriſtus lacera cum veſte Ioannem,
Hibernumquè pati mollia membra gelu.
Adſtitit extemplò ignotus ſub imagine; terquè
Largitur nummos, vt ſibi tegmen emat.
Martini veterem Chriſtus de corpore veſtem,
A Chriſto Chiſius iactat habere nouam.

HAnc hiſtoriam vide latius in Vita *S. Martini*, Vbi Chriſtum habes ei dicentem; *Martinus cathecumenus hac me veſte contexit*. Non ſecus B. IOANNES tribus aureis miraculosè acceptis, quibus habitũ ſibi coemerat, eadem ferè verba, quæ Chriſtus in Martinum, in Chriſtum iterare poterat; *Chriſtus hac me nudum veſte contexit*; Id autem B. IOANNI, eo orante, & habitum à Deo efflagitante, accidit, quem ſiue propter temporum aſperitatem, ſiue propter extremas Aſceterij ſui anguſtias, haud firmè alio pacto putabat, ſe in eo rerum cardine obtenturũ; at Deus, qui vſque, & vſque ſuorum curam gerit, precibus ſui famuli libentèr, & benignè annuit, quem ſimul, vt adiuit, his verbis affatus eſt; *Hos paucos nummos Frater, pro illius, quem colis amore, in tuum vſum, ac neceſſitatem à me quæſo lubens, volenſquè iam nunc accipe*; quibus vix prolatis, feſtino confeſtim pede, ab eo receſſit.

TICINVM A GVILELMO Cremonenſi Priore Generali mittitur.

IX.

PErſpecta in Chiſio vitæ integritate Guilelmus;
Ticinum propero mandat adire pede.
Haud equidem ſine mēte reor, ſine numine Diuûm, *Virg. 5. Aeneid.*
Iuſſa illic Patribus, nam mage ſtricta dedit
Si Cœli aurati, Auguſtino dicitur illic
Ædes, à Chiſio gloria tanta venit.

SAcra noſtra Auguſtini Ædes Ticini, vbi tanti Patris exuuiæ Religioſo cultu aſſeruantur, *de Cœlo aureo* vocitatur, quod omnibus planè liquet; ad quam B. IOANNES à ſummo totius Ordinis Antiſtite tranſmiſſus, nè illic Religioſi, à religioſa viuendi orbita minimè deflecterent, adeò ſuis, & pietatis, & virtutum exemplis confirmauit, vt ad primæuam, & rigidiorem à Sancto noſtro Aſcetarcha datam viuendi normam penitus reduceret.

DIVINITVS DVORVM Martyrum ſepulchrum agnoſcit.

X.

EXuuias Diuùm, venerandaquè buſta requirens,
Inuenit Chiſius contumulata ſolo.
Arcanum hoc magnum (Cœlo monſtrante) retexit,
Namque Deo mente, & corpore totus erat.
Magnus honor, nam ſic detecta cadauera quondam,
Martyrio, Ambroſius, functa, colenda dedit.

MArtyrum nomina ſunt *Geruaſius*, *&* *Protaſius*, quorum corpora diù latentia à *S. Ambroſio* Dei monitu Mediolani fuerunt inuenta, de quo vide latius, in Vita eorumdem; Martyrum vero nomina, quorum corpora à B. IOANNE CHISIO Ticini in ædibus noſtris Auguſt. repertà eſſe perhibentur, ſunt *Marcus*, *&* *Robuſtianus* Fratres, quæ in Gentilitio Fiambertæ familiæ ſacello digno cultu aſſeruantur, & cum nulla habeatur de his certa memoria, niſi traditio, ea eſſe à noſtro B. IOANNE CHISIO inuenta, creditur, hunc ei Theſaurum Deipera Virg. demonſtrante, cuius ille viuens apprimè deuotus, quam in Virginem deuotionem in poſteram CHISIORVM gentem miro tranſmiſit incermento.

SE-

SENAS REVERTITVR, VBI humilitatis ſtudium ab initio Profeſſionis incæptum, magis excoluit.

X I.

EXpleta in clauſtris Chiſius trieteride ſexta,
Ticini, patrios optat adire lares.
Hic magis effulſit vitæ ſplendore nitentis,
Et mage deuoti ſpiritus arſit amor.
Maiorum iuſsis nunquam aduerſatus, vt eſſet,
Qui fuerat tota maior in Vrbe, minor.

ALludit ad illud Chriſti Domini *Mat. cap.* 20. ad Diſcipulos dicentis; *Quicumquè voluerit inter vos maior fieri, ſit veſter Miniſter, & qui voluerit inter vos primus eſſe, erit veſter ſeruus;* cui B. ſententiæ ſe firmiter adſcribens illuſtres Maiorum imagines, & præclaros generis titulos, facilè contempſit, calcauitquè, & de tumidis ſpiritibus, & Mundi illecebris, Senas præſertim, relicto Ticino, reuerſus, Patriæ meritò deuinctus amore, quæ cunctos ad ſui deſiderium impellit, iuxta illud *Ouidianum de Triſtib. lib.* 3.

Neſcio, qua natale ſolum dulcedine cunctos
Ducit, & immemores non ſinit eſſe ſui.

glorioſiſſimum per reliquum vitæ ſtadium egit triumphum.

ARDENTEM QVOQVE charitatem erga infirmos ostendit.

XII.

CHisius vrbanis morbo patientibus ægris,
Quos sæpe inuisit dulce leuamen erat.
Mens generosa malos nunquam fastidit odores,
Immundos nunquam nauseat illa situs.
Quid mirum tanto Chisius si feruet amore,
Si Christo fuerat corpore gratus odor?

ALludit ad illud *D. Pauli 2. Cor. 2. d.* 18. vbi sic habet; *Christi bonus odor sumus*; Quo factum est, vt B. IOANNES CHISIVS neque nauseam propter immunditias vllam, neque auersionem propter ægrotantium asperitatem, quos frequenter inuisebat, pateretur. Cumquè tam sanctum, piumquè misericordiæ ministerium exerceret, sibi verè à Spiritu sancto dictum fuisse arbitrabatur, *Prouerb. cap.* 3. vbi sic *Misericordia, & veritas te non deserant. Circumda eas gutturi tuo, & describe in tabulis cordis tui, inuenies gratiam, & disciplinam bonam coram Deo, & hominibus*; Idquè tam prompto, tamquè alacri animo in infirmorum necessitatibus adimpleuit, vt nulli secundus non immeritò extiterit.

CONTEMPLATIONI FVIT summè deditus, & profundus in rebus diuinis.

XIII.

VIx benè Palladias Chisius libauerat artes;
Vix benè Palladios nouerat ille lares.
Scripturæ tamen arcana, & mysteria pandit,
Et quæ non didicit se didicisse probat.
Vnde putas tot doctrinæ manasse liquores?
Fontibus æternis; non aliunde fluunt.

ETsi B. adolescens iste scholas, adeo non frequentarat, in prouectiori tamen æuo litteris imbui poterat, vt de SANCTO IGNATIO LOYOLA SOC. IESV INSTITVTORE CLARISSIMO contigisse eius meminit Vita, & sic de alijs passim legitur, idquè B. nostri computa Ticini nuper reperta, & propria manu exarata, dum Sacristæ officio, & alijs Conuentus munijs fungeretur, testantur, hinc iure Sui illum in litteris versatum animaduertentes ad Sacerdotium promouendum optarunt, & sic Passionem legens obijt. Porrò cùm de SANCTO IGNATIO ILLVSTISSIMO SOC. IESV INSTITVTORE digna facta fuerit mentio, in eiusdem sancti Vita idipsum pridem me legisse memini, quod sicut B. IOANNES spinas inter nudum se volutauit, vt ardentes Veneris faces extingueret, sic ille in gelidum se nudum immersit lacum, vt Iuuenem à nefandis eiusdem Veneris spiculis compulsum liberaret; verùm tam rarum, & eximium IGNATIANVM in proximum amorem, adiecto carmine meam subit mentem expressisse.

Igneus hic oritur, superoquè Ignatius ignè
Pascitur; & media ferbuit ignis aqua.
Testis erat Iuuenis, quem dum Venus improba vexat,
In rigido turpi seruat ab igne lacu.
Maiora in terris vidit portenta quis vnquam?
In media victrix flamma triumphat aqua.
Vnda dedit Paphiæ Vitam, nunc abstulit illam,
Quæ fluxit Genitrix vnda, nouerca fuit.

QVATVOR IN B. IOANNE Chisio virtutes, præ alijs valdè admirandæ extiterunt.

X I V.

FLumine quadruplici Paradisi prata rigantùr,
Quæ decorant vndis Orbis vtramque plagam.
Sic & quadruplici Chisius virtute refulget,
Quadruplici Sanctus fonte rigatur amor.
Miraris tanta virtutum mole nitentem,
In terris totus, qui Paradisus erat?

INnuit ad illud *Gen. cap. 1. Et fluuius egrediebatur de loco voluptatis ad irrigandum Paradisum, qui inde diuiditur in quatuor capita*; quorum symbolo quatuor B. IOANNIS virtutes celebrantur, Patientia scilicet, abstinentia, humilitas, & paupertas, quibus viuens maximè excelluit, & ad miraculum vsque emicuit; de patientia quid clarius? Multoties enim ad quamlibet aduersantis fortunæ faciem immoto, & inexpugnabili semper animo restitit; ea inclaruit abstinentia, vt corpus assiduis vigilijs, ieiunijs, ac laboribus in seruitutem spiritus redigeret; humilitatis adeò vixit amantissimus, vt deiectiora Conuentus munia à Superioribus iniuncta prompto, & alacri semper capesseret animo; paupertatis denique tam studiosus cultor extitit, vt eam sibi perpetuo quasi germanam associarit, solamquè per totum vitæ cursum in delitijs contubernalem habuerit.

ALIA ETIAM VIRTVTE B. Ioannes eluxit, vt nihil in eo reprehensibile fuerit repertum,

X V.

QVamuis nec Sapiens vllus sine crimine viuat,
Inque die Iustus terquè, quaterquè cadat.
Immortalis honos, & diues Fama paratur,
Quod Chisij, crimen nec leue, candor habet.
Vir simplex verè, ac rectus celebrandus vbique,
Post Iob viderunt sęcula nulla parem.

ALludit ad duo sacræ scripturæ loca, primo ad illud *Prouerb. cap.* 24. vbi dicitur, *Septies in die cadit iustus*: secundo ad illud *Iob. cap.* 1. de quo sic habes: *Vir erat in terra Hus nomine Iob, & erat vir ille simplex, & rectus, ac timens Deum, & recedens à malo*. A primo isto sacræ scripturæ loco longè distat BEATVS IOANNES CHISIVS, vitam enim adeo duxit incorruptam, & ab omni vitiorum fuligine puram, & liberam, vt quamuis natura ad vetitum prona sit, impellatquè, vt septies in die cadat iustus, ipse tamen citra verissimum Sapientis effatum, firmius semper, & constans extitit, vt meritò nullum post Iob ei similem fuisse, verear affirmare, sicquè aptè illi conuenit alter scripturæ locus, quo Deus Iob virum simplicem, rectum, timentem Deum, & à malo recedentem celebrauit.

B. IOANNES TOT VIRTVTIbus insignitus adduci non potuit, vt sacerdotio initiaretur.

X V I.

TAm sancta Chisij torrentur pectora flammā;
Et pia tam Sanctus corda tenebat amor:
Hinc meritò illustres instant suadere Parentes,
Vt velit Ordinibus se decorare sacris.
Respuit ille tamen sacros infractus honores,
Asisij, vt Sanctus fecerat ante Pater.

SAnctus Franciscus Assis. sacris initiari Ordinibus, insigni mentis humilitate motus recusauit, quod & quam plures alij illius Eremi Patres conspicui cultores eadem moti virtute apprimè complerunt, quos inter *B. Augustinus*, cognomento *Nouellus*, Manfredo Siciliæ Regi à cōsilijs, trium summorum Pontificum Sacellis, ac supremus vniuerso Præfectus ordini, non nisi ex obedientia Sacerdos initiatus, emicat; nec minus *B. Christophorus Landuccius*, tanto verè *Pij II.* dignus elogio, quo illum æternitati commendauit. *Putamus huius fratris animam esse sanctam*. Ad quod, & ad tanti B. nomen alludens adiectum carmen me accinuisse memini;

Vix benè Christophorus vitales exit in auras,
Illius, & cunis Christus adesse cupit.
Adfuit, & syluis præsens, quas lætus adiuit,
Vt sic Christophorus nomine, requè foret.
Quid mirum, tanto vitæ fulgore nitentem
Viderit, & Sanctum dixerit esse PIVS?

OB

OB EIVS EXIMIAS VIRTVTES cura Ecclesiæ vbicumque habitauit, semper fuit illi demandata.

X V I I.

TEmpli quàm meritò Chisi Tibi credita cura est,
Si Templum feruens intus amoris eras.
Hanc spartam ornarunt illustres nomine quondam,
Illius curam, cùm tenuere Patres.
Non minus ornasti, tantum cùm munus obires;
Vnde Tibi longum Templa dedere decus.

PAtres, quibus olim Ecclesiæ cura, & rerum sacrarum custodia fuit demandata, fuere *Cyprianus*, *Abundius*, *Theodorus*, *Acontius*, *Constantius*, *Aegidius*, & passim quamplures alij, quos inter B. IOANNES non secundus emicat, qui sacro huic ministerio addictus, ita munus adimpleuit, vt ne hilum in eiusmodi ædilis officij administratione, neque incuriæ, neque negligentiæ, ne ve alterius reprehensionis dignum, vllo vnquam tempore commiserit.

COE-

COEREMONIARVM in Missæ sacrificio diligens inspector.

XVIII.

CVm fuerat Chisio Templi commissa potestas,
In sacro Templi munere totus erat.
Nec minus attendit deuota mente; Sacerdos,
Ne quis ab officijs excidat vsque suis.
Dumque sacris adstat studiosus in Æde Minister,
Angelus ad munus considet Angelicum.

TAnta B. IOANNES CHISIVS animi attentione, ac deuotione rebus sacris operam nauabat, & Angelico incumbebat ministerio, vt Angelus alter videretur; adstantiumque in se mirabundos omnium conuerteret oculos, & ad eius exemplum ad firmam pietatis virtutum, & Dominicæ passionis contemplationem, quam ipse tanta mentis attentione meditabatur, miro, & facili modo excitarentur.
Ab eoquè inter cætera virtutum semina, tantam in Dominicæ Passionis pietatem, felici, & naturali quodam, vt ita dicam, traduce in D. ANGELAM CHISIAM eius Neptem, ac nostri Ordinis Sanctimonialium ornamentum transfusam esse, minimè ausim affirmare, cui tam studiosi fuit animi, vt ad Crucifixi imaginem, nedum assiduas effunderet preces, verùm etiam, & vberrimos lachrymarum riuos, de quo infra à me delineatum habes distichon,

Poplitibus flexis Christum, dum Chisia adorat,
Angelicum dicas, Angela complet opus.

Quam etiam pietatem in ceteras Ordinis nostri sanctimoniales emanasse affirmare, non vereor, quod si mihi animo insideret lumen, quod aiunt, Solis ostendere in meridie, proferrem in medium B. CLARAM DE MONTE FALCHIO, adeo Dominicæ deuotam Passionis, vt post felicem obitum eius in corde singula Passionis mysteria impressa visa fuerint, nec minus B. RITAM DE CASSIA, quæ tanto in Dominicæ Passionis ferbuit amore, vt ab eo enixè peteret, vt aliquem sibi ex suis cruciatibus communicaret dolorem, cui ille spi-

nam

nam vnam ex corona detractam in eius fontem immisit; neque hic silentio prætermittendum censeo B. CHRISTINAM DE VICE COMITIBVS, ex nobilissimo Mediolanensium Ducum stemmate oriundam, cuius amor tantus fuit in Dominicæ Passionis cruciatibus, vt in eius memoriam felle amarissimo, sextis, quibus què ferijs se cibari voluerit, de quo adiectum carmen à me conscriptum habes.

Dum Christina Tui meditaris funera Christi,
Vltimaquè innocuæ prælia dira necis.
Bina Tibi in largos soluuntur lumina fletus,
Crudaquè deuoto gutture fella bibis.
Hæc non fella equidem, sed dulcia mella fuere;
Quid mirum? Christi dulcia fecit amor.

Quid vltra verbis opus? cùm non minori animi studio in Dominicæ Passionis vulneribus exarsisse relegas S. THERESIAM Virginem integerrimam, & disc. Ord. Carm. Institutricem clarissimam, tamquè feruidum Virginis amorem, non aliunde, nisi ex nostris Sanctimonialibus, quibus cum Abulæ in tenella ætate,& rudioribus annis vixerat, & sanctis moribus informata fuerat, traduxisse credendum est;nec mirum postea, si toto vitæ decursu Sanctissimum nostrum Ascetarcham impensè admodum coluerit, opem, perceſquè eius assiduè efflagitauerit, ac summo in honore semper habuerit; porrò de tam feruenti Virginis in Christum amore, quem frequenter alloqui solebat, *Domine, aut pati, aut mori*, adiectum carmen accinui.

Thesbite digna fuit soboles Theresia magnum,
Magnis exemplis penè secuta Patrem.
Hunc tulit ignitis Auriga ad sydera bigis
Igneus, & nitida duxit ad astra rota.
Defuit hoc vnum Tibi, sed pro munere tanti
Flammiferi currus munia supplet amor.

B. IOANNES CHISIVS,
inter extremos Christi Domini cruciatus
feliciter obijt.

Chisius, ut Phœnix, diuino tostus ab igne,
Cinnameas animam reddidit inter opes.
Nam Dei amara legens tormenta, absumitur astris,
Non poterat fato nobiliore mori.

SENIS B. IOANNES CHISIVS pie admodũ ex hac vita inter amarulentos Christi Domini ctuciatus decedit.

XIX.

CAElestis vitæ foribus iam proximus ibat,
Chisius, & certum posteritatis iter.
Aspera, tum Christi patientis symbola poscit;
Quæ lachrymans recolit, gestaquè amara necis.
Atque ait; hic meditor morientis vulnera Vitæ
Vlterius vitam negligo, disco mori.

SEnis B. IOANNES cum se vltimam vitæ scœnam clausurum sensisset, ex quo fatali morbo æger decumbebat grabatulo, surrexit, indutaquè sacra Ordinis prætexta, flexis confestim genibus, nudum super se proiecit humum, brachijsque feretro, quod ibidem erat adnixus, profusis vndatim lachrymis, accito Missali, extremos Christi cruciatus secundum *Lucam* commemoratos, mente recoluit, legitquè & in illis verbis, *In manus tuas Domine commendo spiritum meũ* vltimum, quem trahebat in Christo spiritum, tenero cordis affectu Christo commendatum tradidit; anno Reparatæ Salutis M. CCC. LX. III. die vero xxviij. Octobris; quem non immeritò deinceps mortis ob assiduam in Vita meditationem, & pio corde recolentem trophæi loco crapnium publicis in picturis illustrem expresserunt; ad quod alludens, & ad illud *Christiano* dignissimum in CHISIORVM Sacello ad Deiparæ de Populo supra sepulchralem lapidem anno in eo notato; *Mors aD CæLos Iter*, insculptum, adiectum Disticon accinui;

Hic mortem meditans mortales exuit artus,
aD CæLos Chisio Mors patefecit Iter.

SEXTO AB HVMATIONE mense corpus B. Ioannis integrum, & incorruptum fuit repertum.

X X.

ELapso Chisij visuntùr busta semestri
Integra, queis sancto spirat odore cinis.
Hinc Chisium in Vita Sanctum, & post fata futurũ;
Et sancta illius ossa, quis esse neget?
Regius id clamat Vates; corruptio nulla
Attinget Sanctum corpora sancta Virùm.

ALludit ad illud *Dauid Psal.* 15. *Non dabis Sanctum tuum videre corruptionem*; Sanctus profectò *Beatus* iste: moribus adeo post inceptam vitam monasticam incorruptus, vt ne dum purus eius ad cęlites spiritus euolarit, sed & relictum ab eo corpus receptam prius fragrantiam largè, lateque vniuersis explicarit; Phœnici, vt in vita, ita & in morte simillimus; nam sicut ille, *teste Claudiano in Phœnice*:

nec fruge, nec herbis
Sed thuris lachrymis, & succo viuit amomi,

Sic B. IOANNES propemodum neque pane, neque alio cibi genere, sed lachrymis, seuerioribusquè pœnitentiæ, & diuinæ contemplationis succo vitam suam omnem sustinuit, eamquè demum, sicut Phœnix inter casias, cinnama, & myrrham, ita inter fragrantissimos Dominicæ Passionis odores feliciter admodum consummauit, quos etiam sexto ab humatione mense, super Indorum, Syrorumquè aromata suauiores copiosè diffudit.

AD

AD D. ANGELAM CHISIAM
Sanctimonialem Ord.Er.S.P. Augustini, Beati Ioannis Chisij Neptem.
X X I.

ANgela, dum fuerat claris orbata Maritis,
Amplas, quas habuit nuda reliquit opes.
Sicquè secuta sui præclari exempla Ioannis,
Pullo Augustini tegmine membra tegit.
Hinc sponsata Deo meritò bis digna vocari
Angela, tunc poterat nomine, & obsequiò.

ANGELAM illustrè Sanctimonialium Ord. nostri decus, & ornamentum Senæ extulerunt, Tusciæ Vrbs ingenijs, studijs, & sanctitatis fama toto Orbe celeberrima. Nata est ex nobili, ac veteri CHISIORVM genere; quod singulari deinde virtutum omnium splendore illustrauit. Parentem habuit AVGVSTINVM CHISIVM à quo Puerula sanctis moribus confirmata, & adulta postmodum quadruplici connubio tradita est, quo excussa onere, tota in cælestibus mentem aduertit, nostriquè sacri Ord. Institutis initiari voluit, exemplo, & pijs B. IOANNIS CHISSI Patrui monitis permota, cuius Vitam ad tumulum vsque imitari statuerat, sacrumquè Tertiarij sagum, quod nostri Sorores Ordinis in pœnitentiæ signum gestare solent, Senis in Conuentu S. Aug. à Fratre Hieronymo de Francisco summo Prouinciæ Præfecto piè admodum accepit. Conuentum S. Antonij de Ardinghesca amplissimis sui patrimonij possessionibus ac prædijs auxit, cumulauitque; cuius adhuc testantia munificentiam CASALI, Castrum, CHISIIS quondam subiectum, extant monumenta, conspicienda, ac inter cœtera Palatium fulminis impetu percussum, & euersum, hodie sola Turre superstite. Quibus, & rerum omnium terrenarum curis procul in mare vltimum abire iussis, nihil studiosius, præter animæ salutem, & Dei gloriam aucupata; vnicum sibi [illegible]

BREVIARIVM VITAE nonnullorum Ord. Er. S. P. Auguſtini, qui Senis, aliȷsq. Ilicitanę Congreg. locis ſanctitate floruerunt.

XXII.

MIraris tantùm ſeriem per ſæcula Patrum,
Quos ſacræ florens Ilicis vmbra dedit.
Nil mirum, hæc Ilex Cumano fulſit in agro
Aurea, quæ diues aurea mala tulit.
Auulſoquè vno Sanctus non deficit alter
Aureus, id longùm ſęcula noſtra vident:

MEminit arboris illius aureæ, Cumano quondam in agro aureos fœtus producentis, de quibus Sibylla apud *Virg. 6. Aeneidos*;

Vno auulſo non deficit alter
Aureus, & ſimile frondeſcit virga metallo.

Cuius ad inſtar Ilex noſtra Auguſtiniana Sanctiſſimorum Virorum fœcunda ſemper Parens aureos vndique protulit fœtus, nec à primo pietatis vnquam feruore deſtitit, à priſca enim illius, purioris æui tempeſtate nunquam Sancto aliquo Dei ſeruo caruiſſe creditur, Adeo, vt *Vno auulſo, non deficit alter*; Quos inter haud vltimus emicat B. NICOLAVS Senenſis ex vetuſta, atquè nobili MARISCOTTORVM familia, miraculorum gloria ſuo æuo ſingularis, ob idquè THAVMATVRGVS nuncupatus; de quo ſatis, cum eius breui in lucem preditura digna ſub prælo ſudent elogia; ab Illuſtriſſimo, & Reuerendiſsimo D. Ambroſio Landuccio Epiſcopo Porphyrien. Sac. Apoſt. Præfecto delineata.

AD

AD ILLVSTR. ET REVEREND. D.
Fr. Ambrosium Landuccium Senen. Sac. Apost. Præfectum, Episcopum Porphyrien, Alex. VII. P. M. Sacelli Assist. digniss.

De eius Elogio in B. IOANNEM CHISIVM scripto, & typis edito, in Libro suo, cui titulus est SACRA ILICETANA SYLVA, Serenis. Cosmo Magno Hetruriæ Principi dicato.

AMbrosi grandis Landuccę gloria gentis,
Et vita, & scriptis Relligionis honos.
Ambrosios binos, si sęcula prisca tulissent,
Tunc Tibi post Magnum Fama secunda foret.
Ambrosia Ambrosij tenero consedit in ore,
Hic Tibi perpetuus manat ab ore liquor.
Vt Mediolani columen fuit ille Tiarę,
Sic Tua Porphyridum tempora cingit apex
Dignus Alexandri es sacra Pręfectus in Æde,
Qui Cœlo posses dignus, & esse Petri.
Dignior, ast illic Tua Fama niteret, in Orbe.
Dum Chisio per Te Fama corusca nitet.

AD REVER. P. FR. RAIMVNDVM Capisuccum Sac. Ap. Pal. Mag. Ord. Præd.

De Vita B. IOANNIS CHISII *nuper Romæ ab eo aucta, illustrata, & typis edita, ac Excellentissimo D. Mario Chisio ALEX. VII. Pont. Max. Ger. fratri dicata.*

QVem Cœlis Chisio purum dant astra nitorem;
Hunc Terris calamus dat Capisucce tuus.
Portantis meritis, si pręmia certa reposcis,
Hęc superum Chisius diues in axe parat;
Illi Tu Fama terris volitare dedisti,
Ille Tibi in Cœlis, sic volitare dabit.

CAPISVCCORVM genus, ex quo BEATI huius nostri prodit Encomiastes, Romæ satis vetus, satisquè præclarum, nec minus illustrium Virorum semper fœcundum emicat, quos inter duos S.R.E. Card. digniss. habes, RVPERTVM CAPISVCCVM, & IO. ANTONIVM, Episc. Lauden. sub Pio V. Signaturæ gratiæ Præfectum; queis meritò adiungi potest, sacro licèt non insignitus ostro, PAVLVS CAPISVCCVS Episc. Neocastren. in Vrbe prius rerum gestarum magnitudine satis notus; nec minus, qui tanti gloria stipitis ad summum deducerent apicem defuere Milites bellicis muneribus insignes, CINCIVS CAPISVCCVS summus Pontificiæ classis Tribunus, PAPIRIVS, CAMILLVS Podi Catini Marchio, in Belgio Italicæ Legionis Præfectus, & Pontificij exercitus in Vngaria Generalis Vic. BLASIVS Monterij Marchio, itidem in Belgio Lanceariorum Turmæ Dux, & Auenione supremus Militum Imperator, vterquè *P. Famiani Stradæ* Elogijs, & ad viuum expressis iconibus Illustris; & æuo proximiori TARQVINIVS CAPISVCCVS sub Vrb. VIII. Castrorum Generalis Præfectus. Omitto reliquos Patrijs Annalibus Famæ commendatos in Germania Illustriss. COMITES TVNENSES CAPISVCCOS ex eodem stipite oriundos, in quibus hodie vnus adinstar omnium GVIDOBALDVS Salisburgen. Archiep. doctrina, & morum integritate conspicuus effulget; cui non inferior extat in Vrbe BEATI nostri Encomiastes, de cuius doctrinis, & virtutibus subiectum carmen à me delineatum habes.

AD

Ad eundem;

De eius egregijs doctrinis, Virtutibus, quibus in Vrbe emicat.

FLorescat Romę per sęcula sera Ramundus,
Per quem florescens Mundus vbique viget.
Mundus, & ipse viget vitę candore nitentis,
Quam stricta semper Relligione colit.
Ast ea, dum Romę pręstat tam clara propago,
Doctrinę succos Tu Vaticane capis.

PRæterea, qui tanti BEATI Vitam dignis elogijs scripserunt, fuere *Beatus Philippus Agazzarius*, anno post reparatam salutem M.CCCCXI. quam cùm traderet, diuinitus monitus, *Lege, & scribe*; Venerabilis *Bernardus Monaldus*, ambo Ilicitanæ Syluæ cultores, primiquè ambo huius BEATI Vitæ exceptores; item *Marcellinus Altesius* Senen. Elog. M.S. quæ Senis asseruantur in Bibliotheca Martiniana, *Gregorius Fulginas*, tractatu Italicè nuncupato, *Sacri Horrori Leccetani*, *Thomas de Herrera Hispanus*, *in Alphabeto August. 1. parte pag. 366. Aloysius Torellus, Bononiens. Cent. 3. pag. 246.* qui omnes è familia Augustiniana grauissimi sunt Auctores. Exteri verò *Ioannes Baptista Ferrarius* Soc. Iesu Senen. in suis elogijs Beatorum Senensium, *Isidorus Vgurgerius* Ord. præd. in libro, cui titulus est, *Pompe Senesi*, & alij quamplures. Faxint superi, vt præclara tantorum Patrum in B. IOANNEM CHISIVM Elogia illum aliquando Sanctæ Sedis Apostolicæ decreto, BEATI titulo, quo à trecentis pænè annis, doctis illorum calamis, Populorum veneratione, & publicis picturis, indigitatur, meritò decorent, & illustrent. Quibus tandem supremam additantes coronidem, beneuolum Lectorem monendum operæpretium duximus, nos pauca illa, quæ vsque adeo de B. IOANNE CHISIO cum adiectis notis libauimus, ea omnia iuxta Reuerendissimi ...

tioribus Apollineæ artis cultoribus, tamquam ex vberiori Amaltheæ cornu effundi, non leue erit incitamentum. Cæterùm, quæ scripsimus vtilia rati; in lucem libenter eduximus, quod si compendiosus nimis arguar, in re prolixa symbolum dedisse non verear affirmare. Nemo tandem reor exurget in me Zoilus, nec rigidæ frontis Aristarchus, nec alter ex eorum colluuiario, qui in alios eiaculari conuitia pro cibo habent, in quos immeritò lacessitus sycophantica retorquebo spicula, & in scientia, iudicio, & candore eruditorum, & cordatorum genio in omnibus me subijciens, & Apostolicis S. Cong. S. R. & vniuersalis Inquisitionis decretis, Romæ editis anno 1625. & anno 1634. confirmatis, iuxta declarationem decreti Vrbani VIII. anno 1631. factam super cultum, & Beatorum venerationem, securus, & tutus acquiesco; non tamen in Excellentissimi D.D. MARII CHISII, ALEX. VII.P.M. germani Fratris, nec non FLAVII, & AVGVSTINI eiusdem Nepotum encomijs, de quorum nuper Senis in Vrbem aduentu, adiecta carmina venerabundus accinui; quod si tantis Principibus impar, in magnis voluisse sat est.

Innumeros pelagi fluctus, terræquè procellas,
Despicietex felix Cymba sacrata Petri.
Venit ALEXANDER, qui Te cum Robore firmat,
Bissenoquè micans Vertice Stella regit.
Siquè maris montes lædunt, en MARIVS adstat,
Qui maris vndosas sistere nouit aquas.
Si Tibi ventosas efflauerit Aeolus auras,
FLAVIVS has vno comprimet ore minas.
Surgant Hæretici cum tempestate feroces,
Qui fuget, hinc HEROS inclytus alter adest.
Auspicijs tantis, & tanto numine tuta,
Nunquam fluctiuoræ præda Charybdis eris.

Quod astra secundent.

F I N I S

Ad maiorem Dei Optimi Maximi, intemeratæ Matris, S.P. Augustini, Sanctorumquè omnium gloriam.